14/08/2019

Четири века врбничког храма

Владика Никодим: -Сабирајмо се око светих храмова које су наши славни преци саградили у готово немогућим условима и оставили нам као завештање

Поводом прославе четири века постојања врбничког храма Преноса моштију Светог Николаја, Њихова Преосвештенства Епископи новограчанички и средњезападноамерички г. Лонгин, бихаћко-петровачки г. Сергије и далматински г. Никодим служили су 11. августа 2019. године свету архијерејску Литургију.

-Драга браћо и сестре, ево благе и предивне вести, радости велике! То је радост Васкрсења, победа над смрћу када је Господ наш Исус Христос стао на крст, пролио крв своју за нас, легао у гроб, а онда су благу вест пронели свети апостоли и мироносице, вест да је Христос васкрсао из мртвих. Господ се сажалио на човека и дошао на овај свет да исцели сваку болест и немоћ, а највећа болест човечанства јесте била смрт. Оно што је Христос учинио у недељни дан, дан Васкрсења јесте победа над ђаволом, над смрћу и грехом.

Зато и ми, угледајући се прво на Њега, на свете апостоле и на свете и велике богоносне оце, треба да чујемо данашње Јеванђеље и ту благу вест. Свети апостоли су видели мноштво народа који је стајао у пустињи гладан и жедан, а Господ није хтео такве да их отпусти, већ је желео да покаже своју благодат, божанску силу и љубав неизмерну и да сав тај народ нахрани са пет хлебова и две рибе, па је ту храну чудотворно умножио, беседио је владика Сергије.

-Од постанка света, па до данас Он нам показује своју љубав и умножава тих пет хлебова да би нас нахранио. Тих пет хлебова данас се налази у свој природи коју нам је Бог дао и коју стално умножава, када семе убацимо у земљу и из њега никне плод. Да би то семе донело род потребно је да оно умре и нестане, па тако је и нама потребно да умремо у Христу да би стоструки род донели. А шта значи умрети у Христу? То значи растати се са грехом једном за свагда кроз свете тајне које нам је Он даровао и свету Цркву коју је установио. Данас смо овде дошли да прославимо велики јубилеј, 400 година овога дивног храма. Иако је 400 година пред Богом један трен, за нас то време говори о милости, Божјој љубави и многим сузама и крви проливеним на овим просторима, али и духовној радости и физичком умножењу ових простора кроз векове, данас овај храм то сведочи, поручио је Епископ бихаћко-петровачки.

Поводом великог јубилеја уприличен је пригодан културно-уметнички програм, а том пригодом Епископ далматински г. Никодим обратио се окупљеном народу посебно поздравивши епископе Лонгина и Сергија, којима је изразио велику захвалност због доласка и сталне бриге и помоћи коју указују веном народу у Далмацији.

-Ова Далмација у којој се сада налазимо, због свега што се током година десило, није таква каквом је Владика Лонгин и старији међу нама памте, али је ипак наша и ми је живимо пуним срцем. Када је она у питању могу само да вам се обратим речима великог песника Алексе Шантића: „Сунце туђег неба неће вас грijати к’о што ово грије, грки су тамо залогаји хљеба гдје свога нема и гдје брата није. Од своје мајке, ко ће наћи бољу? А мајка ваша земља вам је ова, баците поглед по кршу и пољу, свуда су гробља ваших прадједова“, рекао је Владика далматински и нагласио:

-За наш народ је најважније да се окупљамо око светих храмова које су наши славни преци саградили у готово немогућим условима и оставили нам као завештање.

/ Извор: Епархија далматинска & spc.rs